

Medáliák könyve. Régóta dédelgetett vágyam vált valóra azzal, hogy ezeket a nagyon komoly felkészültséget igénylő, gyönyörű darabokat felvehettük.

■ *Mi a helyzet az Egri Szimfonikus Zenekarnál, amelyet már 23 esztendeje irányít? A regionális együtttest hogyan érintette a TAO-változás?*

– Szeretnék még feljebb lépni és olyan háttérrel teremteni az együttesnek, ami a professzionális zenekarokkal azonos nívót az egyesületi keretek között is biztosítani tudja. Ennyi év után is rengeteg tervem van, de most épp a közelgő 7. Egri Kamaraopera Fesztiválunk sikeréért izgulok. A TAO helyébe lépő „Forrás a zenének” programból mi is pályáztunk számos feladatra. Az EMMI által megítélt összeg jelentősen nagyobb, mint amit korábban

el tudtunk érni, így számunkra ez most nagyon jó lehetőség terveink megvalósulásához. Az új támogatáshoz megjelölt célok, a feladat-központúság számunka előrelépés az eddigi bizonytalan forrásokhoz képest, bár nem tudjuk, hogy ennek az új rendszernek mi lesz a jövője, lehet-e rá építeni a következő években is?

Ez a támogatás jelenleg most több, mint amennyi az éves önkormányzati támogatásunk. Ez lehetőséget teremt koncertjeink tervezhető, biztonságosabb megvalósulásához, amihez még több jó muzsikust tudunk megnyerni. Remélem az újonnan felálló városvezetés segítségével is sikerül egy magasabb pályára állítani az együttest, ami a régió meghatározó és széles körben közkedvelt zenekarává nőtte ki magát az elmúlt években.

R. Zs.

Izgalmas nyár, izgalmas évad...

... különleges programok, lelkes és aktív zenészek – és folytathatnánk még a sort. Az Óbudai Danubia Zenekar ügyvezetője, Ács Péter örömmel idézte fel az együttest érintő nyári eseményeket, majd arról mesélt, hogy mi vár a zenekarra a 2019/2020-as szezonban.

■ *Hogyan telt a nyár a zenekarnál?*

– Nyáron tudtunk pihenni – nem mondom, hogy ez már tradíciónak minősül, de próbálok arra törekedni, hogy az augusztus szabad legyen a zenekarnak. Egy-egy produkciót azért bevállalunk, ilyen volt idén az augusztus 20-i állami ünnepség, ahol a tisztavatáson működünk közre. De ezen kívül ez a hónap tényleg szabad volt. Az előtte való kettő viszont rendkívül sűrűn telt.

■ *Jártak külföldön is?*

– Volt egy koncertünk Montenegróban, Kotorban. A program a Külgazdasági és Külügyminisztérium, valamint Magyarország Podgoricai Nagykövetsége támogatásával, a Montenegrói Magyar Kulturális Hetek 2019 programsorozat keretében valósult meg. A város gyönyörű középkori részén, a főtéren adhattunk egy magyar szerzők műveiből álló koncertet. Idilli turné volt, ha lehet ilyet mondani, és azt gondolom, hogy a zenészek is nagyon élvezték. Jó helyen volt a szállás, jó volt, hogy külön géppel mentünk, mert nem kellett senkihez sem alkalmazkodnunk – és a koncert is nagyon jól sikerült. Dolgozunk rajta, hogy minden évben legyen egy-két ilyen utazásunk!

A másik nagy szerelmünk, szintén július végén a Művészetek Völgye Fesztivál volt. Harmadik éve veszünk részt a fesztivál programjában. Egy teljes napot töltünk ott, ami három koncertet jelent. Délben egy családi koncertet adtunk, délután Eckhardt Gáborral volt egy interaktív műsorunk, az ő szövegeivel, kivetítéssel, amit akár zeneszerző-portrének is hívhatunk. Ezt követte az

esti nagyszínpados fellépésünk, ami most egy kicsit komplikáltabban alakult, mint ahogy menni szokott. A Művészetek Völgye Fesztivált is érintette az előadó-művészeti TAO támogatások kiesése, ezért az a döntés született, hogy a nagyszínpadot nem építik meg. Szerencsés-

re találtak helyette egy másik nagyszerű helyszínt, ahol kényelmesen elfértünk. Ezzel zártuk a nyarat. Nagyon-nagyon jó időszak volt, de utána azért jólesett a pihenés.

■ *A 2019/2020-as évadból milyen eseményeket emelne ki?*

– Sejtettük ugyan, hogy különleges lesz, de a várakozásainkat mégis felülmúlta a BMC-ben éppen zajló Verdi-sorozatunk. Ez egy három részes Verdi-portré, szintén Eckhardt Gábor moderálásával. A koncerteket megdupláztuk, azaz a hétvégeken péntek és szombat este játszottunk. Három hétvégén megtölteni a BMC-t nagyon jó dolog, és azért is szeretjük, mert oda más közönség jár, mint a Zeneakadémiára. Van átfedés, de sokan nyitnak ebbe az interaktív irányba, a BMC technikai feltételei pedig ehhez teljesen adóttak. Úgy vélem, nagyszerű koncertekről van szó, és rendkívüli, hogy telt házzal tudnak menni. November 22–23-án lesz a következő. Még nem adtuk ki rá szakmai jegyet, de – pont most néztem – már alig van pár darab szabad hely. A zenészek persze ilyenkor egy kicsit szomorúak, de összességében nagyon örülünk a teltházak érdeklődésnek.

A zeneakadémiai bérletünket is mindig tematikusan állítjuk össze. A november 13-i estén Vajda Gergely vezényelt, aki régi, nagyon kedves barátunk. Nekem évfolyamtársam volt, és kamarafarmációkban, valamint a színházi világban is sokat dolgoztunk együtt. Emiatt mindig örülök, amikor ideje engedi, és újra eljön hozzánk. A sorozat következő koncertjén, december 5-én pedig Halász Péter karmesterrel Csajkovszkij *A diótörő* című balettjének zenéjét játszunk – ezúttal kifejezetten a teljes balettzenét az eredeti tempókkal, ahogyan a szerző megírta.

■ *Közvetlenül karácsony előtt sem unatkoznak majd...*

– Ami az életünk része és a karácsonyi időszakhoz kötődik, az a Klasszikus Karácsony, a Klasszik Rádióval közös koncertünk, ami minden évben telt házzal döntöget. Most a Budapest Kongresszusi Központban lesz a hangverseny december 23-án, amitől bevallom, egy picit tartottam. Azt gondoltam, hogy a szenteste előtti napon lehet, hogy mindenki már inkább a bejglire koncentrálna, meg a halat kergeti a kádban. De nem így lett! Egy hónap alatt elfogytak a jegyek az esti koncertre. Most ott tartunk, hogy megnyitottuk a másikat is, ami ugyanazon a napon, 15 órakor kezdődik majd. Külön örülök annak, hogy a Magyar Rádió Énekkara elvállalta a közreműködést. Vannak azok a koncertek, amelyekbe rengeteg munkát beleteszünk, és nagyon jó vendéglistával, vendégkarmesterrel, nagyon nehéz műsorról, vagy ezek kombinációjával játszunk le. És vannak azok az örömkoncertek, mint például ez is, amikor a nézőtérről az árad felénk, hogy a karácsony és az ünnepi program miatt vannak itt. Ilyenkor más pozitív energiák érkeznek. A zenekar is nagyon szereti ezeket az alkalmakat, a légkör kicsit oldottabb, ugyanakkor a magas nézőszám miatt talán frenetikusabb. Van az a vicces dalszöveg az egyik karácsonyi film betétdalából,

hogy a „karácsony körülvesz”. Ezekon a koncerteken pont ez érződik.

■ *Egy kis témaváltás: hogyan adaptálják az életükbe az új pontrendszert?*

– Mint a legtöbb zenekar, az új támogatási rendszerben mi is bevállaltunk bizonyos köztéri koncerteket. Talán az elsők voltunk szeptemberben, akik ezzel indulnak. Az utolsó, november közepi koncertünk a rezes kollegákra van szabva, a vonós és fafúvós hangszerek ezt az időjárást már természetesen nem bírják. Nekünk eddig csak pozitív tapasztalataink voltak a különböző helyszíneken. Vidéken kezdtünk, a Velencei-tó környékét jártuk be, de budapesti helyszínünk is van. A közönség és a helyi szervezők részéről mindig az a visszajelzés érkezik, hogy nagyon örülnek annak, ha klasszikus zenei produkció érkezik hozzájuk. Olyan műsort kell össze-raknunk, ha szabad így fogalmaznom, ami az „átlagközönségnek” szól, azaz nem Bartók vonósnégyeseivel kell kimenni a köztérre. Arra is rá kellett jönnünk, hogy nagyon fontos, hogyan és mikor kommunikáljunk a közönségünkkel. El kell mondani, hogy mit játszunk és miért játszunk. Jön most egy kis szünet, a köztereket átadjuk az adventi vásároknak, de azért ahogy az időjárás majd engedi tavasszal, folytatni fogjuk.

■ *A művészek hogyan fogadták, hogy ilyen jellegű produkciókat is vállalhatnak / vállalniuk kell?*

– Kicsit tartottam tőle, hogy a zenészek hogyan fogadják nagyobb mennyiségben, ha nem nagyzenekarban kell játszaniuk. A fúvósoknál ez természetesebb, hiszen ők szólisztikus hangszerek a zenekarban, így gyorsan kialakultak a kamaraegyüttesek, de a vonósok is összeálltak azon az egy-két csapaton túl, akik egyébként is szoktak vonósnégyesezni. Nagyon lelkesek lettek a kollegák, már vonós-fúvós felállásokat is egyeztetnek. Az aktivitásuk nekem külön jólesik. Az egészzet tehát jó ötletnek tartom, de azért még fejleszteni kell a koncepciót és a program kommunikációját.

■ *Hogyan kerülhet egy szimfonikus zenekar műsorába koncert „A zenegyűlölő” címmel?*

– Kissé provokatív a cím, valóban. Ez a Janklovics Péterrel közös „szimfonikus zenei stand-up koncertünk” valahol a két műfaj között utazik, de lényegében tényleg egy koncertről van szó. Népszerű szimfonikus zenekari műveket, tételeket játszunk, Hámori Máté művészeti vezetőnk pedig mindig belecsempész a műsorba tanító vagy nevelő szándékkal olyan darabokat, amelyeket a közönség kevésbé ismer. Pétert sokan ismerhetik, de azt kevesen tudják róla, hogy zenét tanult, és hogy jól énekel – mi is meglepődtünk! Szerencsére ebben a „showban” Máté is nagy partner: kettejük szócsatája és a zenekari részletek fogják meggyőzni a közönséget arról, hogy miért is jó több száz évvel ezelőtt írt zeneműveket hallgatni, és hogy lehet jó az, ami nem változik.

A vége pedig természetesen pozitív kicsengésű. Különleges koncert ez számunkra, de azért abban is biztosak vagyunk, hogy nem akarunk erre a műfajra sorozat jelleggel ráülni. Évente csinálunk egyet-kettőt, ez teljesen elegendő.

Í Érez bármilyen bizonytalanságot a zenekar jövőjével kapcsolatban, tekintve a nyár és az őszi eseményeit?

– Amit még nem igazán látok teljesen előre, az a jövő nyár. Vannak felkérések és ötletek, de egy picit úgy érzem, hogy a partnerek el vannak maradva a tervezéssel. Ilyenkor már a nyárról szoktunk egyeztetni az egyéb koncertek kapcsán, de most azt tapasztalom, hogy az önkormányzati választásokat követően – mivel sok helyen váltás következett be – az új vezetőknek, képviselőknek még fel kell venni a fonalat, igaz van bőven mit megismerniük és átvenniük. A menedzsment oldalról idén jobban kell koncentrálnunk majd arra, hogy a június-július olyan sűrű legyen, mint az elmúlt pár évben. Az augusztust pedig próbálom megőrizni üresen, hogy a zenekar szabadságra mehessen.

Í Ez azt jelenti, hogy magát az évadot nem érintik negatívan az önkormányzati változások?

– Nem kifejezetten Óbudára gondoltam az előbb. Az Óbudai Nyárral véleményem szerint nem lehet probléma, hiszen az a fenntartói szerződések által előírt program. Inkább a vidéki helyszíneken lehet kérdéses, hogy valóban lesznek-e és úgy lesznek-e a programok, ahogy eddig, vagy inkább valami mást szeretnének. Nem is annyira a finansiális oldalt nézve, hanem lehet, hogy az új településvezetés mást tervez, mást szeretne.

Í Kicsit visszatérve a TAO-kérdésre – jól érzem azt, hogy ezeknek a bevételeknek a kiesése nem okoz majd igazából problémát a zenekar életében?

– Én azt gondolom, hogy pénzügyileg ez részünkről helytálló. Nem biztos, hogy ezt minden zenekar elmondhatja magáról. Már látszik, hogy jó pár zenekar legalább akkora támogatást kapott, mint amennyi az előadó-művészeti TAO támogatásból származó bevétel volt. Persze az új támogatási rendszerben már benne vannak a többletfeladatok. Az Óbudai Danubia Zenekar támogatása eleve csökken egy jelentős összeggel, amit a Filharmónia Magyarország Nonprofit Kft.-nek fizetünk, mert vannak koncertjeink, amelyek a velük való együttműködésben kerülnek megvalósításra, de természetesen nagyon örülök az együttműködésünknek és az is elfogadható, hogy ezért részesüljenek a koncertre kapott támogatásból. A fennmaradó összeget kétféle lehet osztani, az egyiket én „művészkoncertek” támogatásának szoktam nevezni, ezek a hangversenyek kapcsolódnak az alap művészeti tevékenységhez, igazából ez a rész pótolja a kiesett előadó-művészeti TAO támogatást. A támogatás másik része pedig az új többletfeladatokhoz kapcsolódó finanszírozás: ide tartoznak a köztéri koncertek, az ingyenes templomi koncertek és az eddigi évekhez képest nagyobb volumenű ifjúsági koncertek. Ugyanakkor fontosnak tartom megemlíteni, hogy nagy különbségek vannak abban a tekintetben, ki hogyan értelmezi az ifjúsági koncertek létszámát, küldetését. Az egyenlőtlenségek sajnos belső feszültséget okoznak az igazgató kollégák között, teljes joggal. Jó lenne, ha a többlettámogatási rendszer fejlesztése segítené az aránytalanságok elsimítását a jövőben!

Hörömpöli Anna

„A puding próbája az evés, a karmester próbája pedig az együttműködés és a hangverseny”

„...fáj, hogy az a fajta munka, ami igazából a zenekarok profílja, az a pontrendszerben kevésbé érvényesül...”

Kiss Barnát, a Savaria Szimfonikus Zenekar igazgatóját kérdeztük az elmúlt időszakról, a többlettámogatásról és a zenekart érintő aktuális kérdésekről.

Í Mivel telt a zenekar előző évada?

– A múlt évad hagyományosan felépített szezon volt, bár a repertoár-művek közé csempésztünk egy-két unikumot is. Érdekes volt megfigyelni, hogy a közönség mit szolt ezekhez. Nagyszerűen sikerült minden. Hogy mi volt a kiemelkedő – egyértelműen ilyen koncertnek mondanám a februári, az Agorában megvaló-

sított Puccini: Bohémélet előadásunkat. Ahhoz képest, hogy mi csak egy szimfonikus zenekar vagyunk, komoly célkitűzésünk, hogy megpróbálunk minőségi operaelőadásokat bemutatni Szombathelyen. Mindig meg kell kötnünk a magunk kompromisszumait, hiszen sajnos a városban nincsen olyan helyszín, ahol ezt igazán jól meg lehetne oldani. Ennek ellenére Hábetler